

prima instanță: Judecătoria Cimișlia, sediul Central (jud. S. Aramă)
instanța de apel: Curtea de Apel Comrat (jud. D. Fugenjo, A. Curdov, Gr. Colev)

DECIZIE

18 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat
Maria Ghervas
Nina Vascan
Iurie Bejenaru

examinând recursurile declarate de Victor Gîrneț, reprezentat de avocatul Gheorghe Josu și de Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Victor Gîrneț împotriva Întreprinderii de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 04 martie 2019 a Curții de Apel Comrat, prin care a fost admis apelul declarat de Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara”, a fost casată hotărârea din 13 noiembrie 2017 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central, în partea încasării salariului mediu lunar, iar în rest a fost menținută hotărârea din 13 noiembrie 2017 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central,

c o n s t a t ă :

La 31 mai 2017 Victor Gîrneț a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în baza ordinului nr. 562p din 14 decembrie 2016 și contractului individual de muncă nr. 315 din aceeași dată, a fost angajat în funcția de pădurar al Ocolului silvic Leova.

La 09 martie 2017 i-a fost adus la cunoștință ordinul nr. 60 din 06 martie 2017, prin care a fost concediat în temeiul prevederilor art. 86 alin. (1) lit. k) din Codul muncii, pentru faptul că, în rezultatul inventarierii stocurilor masei lemnoase în Ocolul silvic Leova cantonul nr. 5, s-a depistat neajuns la masa lemnoasă, prin ce a adus prejudiciu material întreprinderii în mărime de 26732,45 de lei.

Victor Gîrneț a invocat că ordinul de concediere este neîntemeiat și ilegal, deoarece la baza concedierii în conformitate cu art. 86 alin. (1) lit. k) din Codul muncii, poate sta doar o hotărâre a unui organ de drept ce ar fi confirmat careva acțiuni culpabile, ceea ce la caz lipsește. Cât privește cauza penală pornită la 16

octombrie 2015 în baza indicilor infrațiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. d) și art. 231 lit. a) din Codul penal, pe faptul tăierii și vinderii ilegale a 10 m³ de lemne, prin ordonanța din 30 noiembrie 2016 a procurorului-șef al procuraturii raionului Cantemir, urmărirea penală a fost clasată, din motivul lipsei faptului infrațiunii. Mai mult ca atât, urmărirea penală a fost pornită înainte de încheierea contractului individual de muncă și respectiv, nu poate avea nimic în comun cu concedierea sa.

Reclamantul a menționat că în perioada cât a fost angajat în funcția de pădurar al Ocolului silvic Leova, nu a comis vreo încălcare disciplinară, nu i-a fost aplicată nici o sancțiune și nu cunoaște când și de către cine a fost efectuată inventarierea stocurilor masei lemnoase în Ocolul silvic Leova cantonul nr. 5. Mai mult ca atât, de către angajator au fost încălcate prevederile art. 86 alin. (2) din Codul muncii, dânsul fiind concediat în perioada aflării în concediul medical, 06 martie 2017 – 15 martie 2017.

Victor Gîrneț a solicitat anularea ordinului de concediere nr. 60 din 06 martie 2017, emis de ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara”, restabilirea în funcția de pădurar al Ocolului silvic Leova, încasarea salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral în sumă de 30 000 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 13 noiembrie 2017 a Judecătorei Cimișlia, sediul Central, acțiunea a fost admisă parțial, a fost anulat ordinul nr. 60 din 06 martie 2017, emis de ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara” cu privire la eliberarea din funcția deținută, cu restabilirea lui Gîrneț Victor în funcția de pădurar la ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara” începând cu 06 martie 2017, a fost încasat din contul ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara” în beneficiul lui Gîrneț Victor salariul mediu lunar pentru absența forțată de la serviciu începând cu data de 06 martie 2017 până la 13 noiembrie 2017 și sumă de 3000 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică. În rest, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 27 martie 2018 a Curții de Apel Comrat, a fost admis apelul declarat de ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara”, casată hotărârea din 13 noiembrie 2017 a Judecătorei Cimișlia, sediul Central în partea ce ține de încasarea salariului mediu lunar, cu pronunțarea în această parte a unei hotărâri noi, prin care s-a încasat din contul ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara” în beneficiul lui Victor Gîrneț salariul mediu lunar pentru absența forțată de la serviciu, începând cu data de 06 martie 2017 până la 13 noiembrie 2017 în sumă totală de 24 337,80 de lei, în rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută. Totodată, a fost încasată din contul ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara” în beneficiul lui Gîrneț Victor suma de 1200 de lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, precum și în beneficiul statului suma de 1277,73 de lei cu titlu de taxă de stat.

La 25 iunie 2018, prin intermediul oficiului poștal, ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei din 27 martie 2018 a Curții de Apel Comrat și hotărârii din 13 noiembrie 2017 a Judecătorei Cimișlia, sediul Central, cu pronunțarea unei noi hotărâri.

Prin decizia din 12 decembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul declarat de Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură

Iargara”, a fost casată integral decizia din 27 martie 2018 a Curții de Apel Comrat cu restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

Prin decizia din 04 martie 2019 a Curții de Apel Comrat a fost admis apelul declarat de Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara”, a fost casată hotărârea din 13 noiembrie 2017 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central în partea pretenției privind încasarea salariului mediu lunar cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care a fost încasat de la ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara” în folosul lui Victor Gîrneț salariul mediu lunar pentru absența forțată de la serviciu, începând cu data de 06 martie 2017 până la data de 13 noiembrie 2017 în sumă totală de 17683,48 de lei. În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută. Totodată, au fost încasate de la ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara” în beneficiul lui Victor Gîrneț cheltuielile de asistență juridică suportate în instanța de apel în sumă de 1200 de lei și în beneficiul statului taxa de stat de la care reclamantul a fost scutit la depunerea acțiunii și la depunerea apelului în sumă totală de 1277,73 de lei.

La 21 mai 2019, în termenul prevăzut de lege, Victor Gîrneț, reprezentat de avocatul Gheorghe Josu, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel în partea pretenției cu privire la încasarea salariului mediu lunar pentru absența forțată de la serviciu începând cu data de 06 martie 2017 până la data de 13 noiembrie 2017 în sumă totală de 17683, 48 de lei cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri cu încasarea salariului pentru aceeași perioadă în sumă de 24337,80 de lei.

În motivarea recursului a indicat că, în partea contestată instanța de apel a aplicat eronat prevederile art. 90 alin. (1) și (2) al Codului muncii. Instanța de apel corect a calculat salariul în sumă 24337,80 de lei pentru perioada 06 martie 2017 până la 13 noiembrie 2017, care trebuia să-i fie achitat de intimat, însă greșit a exclus din această sumă salariul care urma să-i fie achitat de Primăria Toceni în sumă de 6654,32 de lei, unde era angajat prin cumul.

La 28 mai 2019, prin intermediul oficiului poștal, ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel la examinarea cauzei s-a eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de înfăptuire a actului de justiție, a examinat superficial circumstanțele cauzei, nu a intrat în esența litigiului și nu a apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând o hotărâre neîntemeiată de admitere a acțiunii, astfel a fost încălcat în mod direct dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei.

A susținut că, atât instanța de fond, cât și de apel nu au luat în considerare probele și argumentele întreprinderii precum că intimatul Victor Gîrneț a tăinuit incapacitatea sa de muncă temporară și s-a folosit cu intenții rele de drepturile angajatului, deoarece conform răspunsului Primăriei Toceni se confirmă faptul că Victor Gîrneț a fost prezent la serviciu în fiecare zi lucrătoare pentru ce i s-a calculat și salariu la locul de muncă indicat.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă că decizia Curții de Apel Comrat din 04 martie 2019 a fost recepționată de Victor Gîrneț la 08 aprilie 2019, iar de ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara” a fost recepționată la 02 aprilie 2019, fapt confirmat prin avizele de recepție a scrisorii (f.d.196,198, vol. I).

În circumstanțele date, recursurile declarate de Victor Gîrneț la 21 mai 2019 și de ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara” la 28 mai 2019, prin intermediul oficiului poștal, sunt depuse în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Prin notificarea din 03 iulie 2019 Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimațiilor copia recursurilor și i-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia, însă intimații nu și-a valorificat acest drept.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 30 octombrie 2019 a Curții Supreme de Justiție completul din 3 judecători a considerat recursurile admisibile și a decis examinarea acestora în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile neîntemeiate și care urmează a fi respinse, cu menținerea deciziei instanței de apel din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și, după caz, hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Din actele cauzei rezultă că în baza ordinului nr. 562p din 14 decembrie 2016 și contractului individual de muncă nr. 315 din aceeași dată, Victor Gîrneț a fost angajat în funcția de pădurar al Ocolului silvic Leova a ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara” (f.d. 5-6, vol. I).

Prin ordinul nr. 60 din 06 martie 2017 al ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara”, Victor Gîrneț a fost eliberat din funcția de pădurar în temeiul prevederilor art. 86 alin. (1) lit. k) din Codul muncii, pentru faptul că, în rezultatul

inventarierii stocurilor masei lemnoase în Ocolul silvic Leova cantonul nr. 5, s-a depistat neajuns la masa lemnoasă, prin care a adus prejudiciu material întreprinderii în mărime de 26732,45 de lei.

Pe parcursul judecării cauzei s-a stabilit că la 31 mai 2017, Victor Gîrneț a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara” solicitând anularea ordinului de concediere nr. 60 din 06 martie 2017, emis de ultima, restabilirea în funcția de pădurar al Ocolului silvic Leova, încasarea salariului pentru perioada de absență forțată de la lucru, repararea prejudiciului moral în mărime de 30000 de lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Fiind investită cu judecarea cauzei în fond, prima instanță a ajuns la concluzia admiterii parțiale a acțiunii cu anularea ordinului nr. 60 din 06 martie 2017, emis de ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara”, cu restabilirea lui Victor Gîrneț în funcția de pădurar la ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara” începând cu 06 martie 2017, cu încasarea de la ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara” în beneficiul lui Victor Gîrneț a salariului mediu pentru absența forțată de la serviciu începând cu data de 06 martie 2017 până la 17 noiembrie 2017 și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 3000 de lei. În ceea ce ține de pretenția cu privire la repararea prejudiciului moral, prima instanță a ajuns la concluzia respingerii acesteia ca fiind neîntemeiată (f.d. 77, 80-82, vol. I).

Instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel a ajuns la concluzia admiterii apelului declarat de ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara”, casării hotărârii din 13 noiembrie 2017 a Judecătoriei Cimișlia, sediul Central în partea pretenției cu privire la încasarea salariului mediu lunar cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care a fost încasat de la ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara” în beneficiul lui Victor Gîrneț salariul mediu lunar pentru absența forțată de la lucru începând cu 06 martie 2017 până la 13 noiembrie 2017 în sumă totală de 17683,48 de lei, în rest instanța de apel a menținut hotărârea primei instanțe (188-193, vol.II).

Verificând legalitatea deciziei contestate în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în ambele recursuri, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că soluția a fost dată de către instanța de apel cu elucidarea pe deplin a circumstanțelor cauzei și cu aprecierea cuvenită a argumentelor invocate în apel.

În conformitate cu art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sînt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile și obiecțiile părților, precum și altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art. 121 Codul de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Iar, în conformitate cu art. 130 alin. (1) Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea

multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Conform art. 5 lit.a) Codul muncii, unul din principiile de bază ale reglementării raporturilor de muncă și a altor raporturi legate nemijlocit de acestea, principii ce reiese din normele dreptului internațional și din cele ale Constituției Republicii Moldova, este libertatea muncii, incluzând dreptul la munca liber aleasă sau acceptată, dreptul dispunerii de capacitățile sale de muncă, dreptul alegerii profesiei și ocupației.

Conform art. 6 Codul muncii, libertatea muncii este garantată prin Constituția Republicii Moldova. Orice persoană este liberă în alegerea locului de muncă, a profesiei, meseriei sau activității sale. Nimeni, pe toată durata vieții sale, nu poate fi obligat să muncească sau să nu muncească într-un anumit loc de muncă sau într-o anumită profesie, oricare ar fi acestea.

În același timp, normele enunțate nu pot fi absolute și nelimitate. Legislația muncii condiționează încadrarea în câmpul muncii de îndeplinirea anumitor condiții, și la fel stabilește situațiile de încetare a raporturilor de muncă.

Conform art. 86 alin. (2) Codul muncii, nu se admite concedierea salariatului în perioada aflării lui în concediu medical, în concediu de odihnă anual, în concediu de studii, în concediu de maternitate, în concediu parțial plătit pentru îngrijirea copilului pînă la vârsta de 3 ani, în concediu suplimentar neplătit pentru îngrijirea copilului în vîrstă de la 3 la 4 ani, în perioada îndeplinirii obligațiilor de stat sau obștești, precum și în perioada detașării, cu excepția cazurilor de lichidare a unității.

Din materialele cauzei s-a stabilit cu certitudine faptul că, Victor Gîrneț a fost angajat la ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara” în funcția de pădurar pentru o perioadă de 5 ani, fapt confirmat prin contractul individual de muncă nr.315 din 14 decembrie 2016 (f.d. 5-6).

În baza ordinului nr. 60 din 06 martie 2017, emis de ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara”, Victor Gîrneț a fost concediat pentru cauzarea prejudiciului material adus întreprinderii în temeiul art. 86 alin. (1) lit. k) Codul muncii (f.d. 12), care stipulează drept temei pentru concediere comiterea de către salariatul care gestionează nemijlocit mijloace bănești sau valori materiale ori care are acces la sistemele informaționale ale angajatorului (sisteme de colectare și gestiune a informației) sau la cele administrate de angajator a unor acțiuni culpabile, dacă aceste acțiuni pot servi drept temei pentru pierderea încrederii angajatorului față de salariatul respectiv.

Tot din actele cauzei s-a mai stabilit că salariatul Victor Gîrneț din data de 06 martie 2017 pînă la data de 15 martie 2017 s-a aflat în concediu medical, fapt confirmat prin certificatul de concediu medical seria 01 nr. 1885435 de către IMSP SR Cantemir (f.d. 32), iar conform art. 86 alin. (2) Codul muncii, nu se admite concedierea salariatului în perioada aflării lui în concediu medical.

Potrivit datelor din carnetul de muncă al recurentului- reclamant Victor Gîrneț, acesta a fost angajat începând cu 07 aprilie 2017 în funcția de paznic la Primăria comunei Toceni (f.d. 11).

Totodată, din dispoziția primarului com. Toceni nr.02-p din 07 aprilie 2011 rezultă că Victor Gîrneț a fost angajat în funcție de paznic la Primărie, prin cumul, începând cu 07 aprilie 2011 pe 0,5 unități conform statelor de personal (f.d.177).

Conform certificatului de salariu eliberat lui Victor Gârneț de către Primăria com. Toceni din 11 februarie 2019 se confirmă faptul salarizării acestuia în perioada anilor 2017-2018 (f.d.176).

În temeiul celor relatate, instanța de recurs consideră că atât prima instanță, cât și instanța de apel just au apreciat circumstanțele de fapt ale cauzei, atribuind o interpretare autentică reglementărilor legale aplicabile, în circumstanțele în care la speță a fost demonstrată întrunirea condițiilor suficiente pentru anularea ordinului nr. 60 din 06 martie 2017 emis de către ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara” cu privire la eliberarea lui Victor Gârneț din funcția deținută.

Colegiul apreciază critic argumentele recurentului ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara” precum că, instanțele de judecată ierarhic inferioare la examinarea cauzei nu au luat în considerare procesele-verbale prezentate de reprezentantul întreprinderii care dovedesc faptul că Victor Gârneț s-a prezentat la sediul central a întreprinderii pe data de 06 martie 2017, că în ședința de judecată Victor Gârneț a confirmat că pe data de 09 martie 2017 s-a întâlnit cu reprezentantul întreprinderii pe drum în timp ce se afla în concediul de boală cu regim staționar și că Victor Gârneț a prezentat administrației întreprinderii o explicație semnată de dumnealui pe data de 08 martie 2017 în care refuză predarea cantonului nr.5, toate acestea pun la îndoială veridicitatea certificatului medical. În acest sens colegiul reține că, actele date nu pot servi drept temei pentru a pune la îndoială veridicitatea certificatului de concediu medical, cu atât mai mult că, legislația muncii în vigoare stipulează expres că nu se admite concedierea salariatului în perioada aflării lui în concediu medical.

Nu pot fi reținute nici argumentele recurentului-pârât, precum că certificatul medical este falsificat. Or, acesta nu a prezentat careva probe veridice și utile, care ar demonstra sau ar indica asupra faptului că certificatul medical prezentat de recurentul-reclamant este fals.

Sunt neîntemeiate și nu pot fi reținute argumentele recurentului/pârât precum că Victor Gârneț s-a prezentat la sediul central a întreprinderii la data de 06 martie 2017, deoarece din materialele cauzei s-a stabilit că ordinul nr. 60 din 06 martie 2017 nu a fost semnat de către reclamant la 06 martie 2017. De asemenea, la materialele cauzei este anexat procesul-verbal de constatare a refuzului salariatului de a semna ordinul privind sancționarea disciplinară a acestuia (f.d. 51), însă acest proces-verbal este nedatat, respectiv acest act nu poate fi luat în considerare la soluționarea cauzei, inclusiv și din motivul că lipsește mențiunea despre refuzul de a semna ordinul contestat nemijlocit în conținutul lui.

Conform art. 89 alin. (1) Codului muncii, salariatul transferat nelegitim la o altă muncă sau eliberat nelegitim din serviciu poate fi restabilit la locul de muncă prin negocieri directe cu angajatorul, iar în caz de litigiu - prin hotărâre a instanței de judecată.

Conform art.89 alin.(2) Codului muncii, la examinarea litigiului individual de muncă de către instanța de judecată, angajatorul este obligat să dovedească legalitatea și să indice temeiurile transferării sau eliberării din serviciu a salariatului. În cazul contestării de către salariatul membru de sindicat a ordinului de concediere, instanța de judecată va solicita acordul (opinia consultativă) al organului (organizatorului) sindical privind concedierea salariatului respectiv.

Astfel, angajatorul, ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara” nu a probat legalitatea concedierii salariatului Gîrneț Victor, ci din contra, în urma examinării cauzei în instanța de fond și în instanța de apel s-a stabilit cu certitudine ilegalitatea acțiunilor angajatorului privind eliberarea din serviciu a salariatului Gîrneț Victor.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră justă concluzia instanțelor de judecată ierarhic inferioare cu privire la anularea ordinului de concediere și restabilirea lui Victor Gîrneț în funcția de pădurar la ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara” începând cu data de 06 martie 2017.

Conform art.90 alin.(1) Codul muncii, în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia.

Conform art.329 alin.(1) Codul muncii, angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material și cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligațiilor de muncă, în cazul discriminării salariatului la locul de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.

Iar, conform art. 90 alin. (2) Codul muncii, repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în: a) plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absență forțată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă; b) compensarea cheltuielilor suplimentare legate de contestarea transferului sau a eliberării din serviciu (consultarea specialiștilor, cheltuielile de judecată etc.) și c) compensarea prejudiciului moral cauzat salariatului.

Din actele cauzei rezultă că salariul mediu lunar al reclamantului pentru 3 luni, și anume decembrie 2016, ianuarie și februarie 2017 constituie suma de 2925,85 de lei (f.d.116). Așadar, pentru absența forțată de la locul de muncă, pentru perioada 06 martie 2017 până la 13 noiembrie 2017 în beneficiul reclamantului urma a fi încasată suma în cuantum de 24 337,80 de lei. Însă, reieșind din faptul că Victor Gîrneț a fost angajat în funcția de paznic la Primăria com.Toceni, temeinic și legal instanța de apel a stabilit că reclamantul totuși nu a fost lipsit în totalitate de plata salariului. Or, fiind angajat prin cumul în funcție de paznic la Primăria com.Toceni, Victor Gîrneț a mai avut o sursă de existență în afară de salariul primit în funcția de pădurar la ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara” pentru perioada absenței la locul principal de muncă începând din 06 martie 2017 până la 13 noiembrie 2017.

Conform datelor din certificatul prezentat de Primăria com.Toceni pentru perioada din 06 martie 2017 până la 13 noiembrie 2017 reclamantul a primit salariul în mărime de 6654,32 de lei.

Respectiv, în urma concedierii neîntemeiate a salariatului Victor Gîrneț, ultimul a dispus de surse bănești în perioada menționată și din aceste motive corect instanța de apel a dispus micșorarea cuantumului despăgubirii pentru prejudiciul cauzat salariatului în mărime de 6654,32 de lei. Deci, ținând cont că Victor Gîrneț în perioada din 06 martie 2017 până la 13 noiembrie 2017 a fost angajat în funcția de paznic la Primăria com. Toceni, prejudiciul cauzat pentru absența forțată a acestuia la locul său de muncă principal ÎS „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara” constituie 17683,48 lei (din calculul 24337,8 lei - 6654,32 de lei).

În temeiul celor expuse, instanța de recurs consideră că instanța de apel just a casat hotărârea primei instanțe în partea încasării salariului pentru întreaga perioadă de absență forțată de la serviciu și a emis în această parte o nouă hotărâre în conformitate cu prevederile art. 89 alin. (1) și art. 90 alin. (1) și (2) Codul muncii, iar argumentele invocate de Victor Gîrneț în sensul dat sunt neîntemeiate și nu pot fi reținute.

Analizând întregul material probator administrat în cauză, prin prisma criticilor invocate de către recurenți, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră soluția instanței de apel întemeiată și legală.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că decizia instanței de apel este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurenți sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursurile și de a menține decizia instanței de apel.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se resping recursurile declarate de Victor Gîrneț, reprezentat de avocatul Gheorghe Josu și de Întreprinderea de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara”.

Se menține decizia din 04 martie 2019 a Curții de Apel Comrat, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Victor Gîrneț împotriva Întreprinderii de Stat „Întreprinderea pentru Silvicultură Iargara” cu privire la anularea ordinului de concediere, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru lipsa forțată de la serviciu și repararea prejudiciului moral.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas

Nina Vascan

Iurie Bejenaru